

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2015. gada 15. maijā – Klymenko/Padome**(Lieta T-245/15)**

(2015/C 302/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Maskava, Krievija) (pārstāvji – B. Kennelly un J. Pobjoy, Barristers, un R. Gherson, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 62, 25. lpp.), un Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 62, 1. lpp.), ciktāl tie ir piemērojami prasītājam;
- pakārtoti, atzīt, ka Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP (ar grozījumiem) 1. panta 1. punkts un Padomes 2014. gada 5. marta Regulas (ES) Nr. 208/2014 (ar grozījumiem) 3. panta 1. punkts nav piemērojami, ciktāl tie ir piemērojami prasītājam, jo tie ir prettiesiski;
- Piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi atbilstošu juridisko pamatu Padomes Lēmumam (KĀDP) 2015/364 (turpmāk tekstā – “Lēmums”) un Padomes Īstenošanas regulai (ES) 2015/357 (turpmāk tekstā – “Regula”) (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie pasākumi”). Līguma par Eiropas Savienību 29. pants nav piemērots juridiskais pamats Lēmumam, jo pret prasītāju izvirzītajos pārmetumos viņš nav identificēts kā privātpersona, kura ir apdraudējusi demokrātiju Ukrainā vai liegusi ukraiņu tautai izmantot savas valsts ilgtspējīgas attīstības ieguvumus (LES 23. panta un LES 21. panta 2. punkta vispārējo normu nozīmē). Tā kā Lēmums bija prettiesisks, tad Padome Regulas piemērošanai nevarēja atsaukties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. panta 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas novērtējumā, uzskatot, ka bija izpildīts kritērijs, lai prasītājam piemērotu Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP (ar grozījumiem) 1. panta 1. punktu un Padomes 2014. gada 5. marta Regulas (ES) Nr. 208/2014 (ar grozījumiem) 3. panta 1. punktu. Pret prasītāju nav uzsākts kriminālprocess “par publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos”, ne arī kriminālprocess “par amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai”.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību, tiesības uz labu pārvaldību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. It īpaši Padome nav rūpīgi un objektīvi pārbaudījusi, vai apgalvotie iemesli, ar kuriem it kā tiek attaisnota atkārtota iekļaušana sarakstā, bija pamatoti atbilstoši atbildētāja iesniegtajai informācijai pirms atkārtotās iekļaušanas sarakstā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav izpildījusi tās pienākumu norādīt adekvātu pamatojumu atkārtotai iekļaušanai sarakstā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome neattaisnoti un nesamērīgi ir pārkāpusi prasītāja pamattiesības, tostarp tiesības uz viņa īpašuma aizsardzību un reputāciju. Apstrīdētajiem pasākumiem uz atbildētāju būs tālejošas sekas visā pasaulē gan saistībā ar viņa īpašumu, gan viņa reputāciju. Padome nav pierādījusi, ka prasītāja aktīvu un saimniecisko resursu iesaldēšana ir saistīta vai attaisnota ar likumīgu mērķi, vēl jo vairāk tā nav pierādījusi, ka šī iesaldēšana ir samērīga ar šādu mērķi.
6. Ar sesto pamatu, kurš tiek izvirzīts iebildes par prettiesiskumu atbalstam, tiek apgalvots, ka, ja pretēji otrajā pamatā izvirzītajiem argumentiem, Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP (ar grozījumiem) 1. panta 1. punkts un Padomes 2014. gada 5. marta Regulas (ES) Nr. 208/2014 (ar grozījumiem) 3. panta 1. punkts ir interpretējami tā, ka a) ar ir tiem aptver jebkuru izmeklēšanu, ko veic Ukrainas iestādes neatkarīgi no tā, vai tās pamatā ir tiesas nolēmums vai process, ar kuru to kontrolē vai pārskata, vai b) jebkuru “amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai”, neatkarīgi no tā, vai pastāv apsūdzības par valsts līdzekļu piesavināšanos, tad šādam sarakstā ietveršanas kritērijam, ievērojot tā patvaļīgo apjomu un piemērošanas jomu, kura izrietētu no šādas plašas interpretācijas, trūkst juridiskā pamata; un/vai tas ir nesamērīgs ar Lēmuma un Regulas mērķiem. Šī tiesību norma līdz ar to ir prettiesiska.

Prasība, kas celta 2015. gada 1. jūnijā – AlzChem/Komisija

(Lieta T-284/15)

(2015/C 302/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AlzChem AG (Trostberg, Vācija) (pārstāvji: P. Alexiadis, Solicitor, A. Borsos un I. Georgiopoulos, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas 2014. gada 15. oktobra lēmuma, kas pieņemts atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktam un 108. panta 3. punktam, par valsts atbalstu SA.33797 – (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), ko Slovākija piešķirusi NCHZ, 2. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.